

Syn Boží v jasliach

Zrúc Teba, ako, slávy Pane,

k nám zostupuješ z výsosti,

zvesť úžasnú sa dozvedáme,

že Boh to prišiel v ľúbosti.

Tak v jasliach ležať vidíme Ťa,

Ty nemal si tu domov, vlast',

Tys´ prišiel, Pane, v temno sveta

niešť s nami každú našu strasť.

Ach, ako slávne započal sa

ten život Tvoj tu, plný bied

a milosti, čo snažila sa

dať človekovi Boha zrieť!

Ó, nevýslovné milovanie!

Ty abys´ mohol s nami byť,

si nezriekol sa, drahý Pane,

ni detstva, mdloby, chudoby.

My v Tvojej slabosti Ťa zrieme

v tých jasličkách a na kríži,

my Tvoju tichosť milujeme,

žeś v toľkú strasť sa ponížil.

A cez oponu človečenstva

nám žiari božskej slávy jas.

Zvesť blahá! Láska nadpozemská

k nám zostúpila zhojiť nás.

J. N. Darby